

og virkningsfuldt kunde komme dette Uvæsen til Livs. Dette blev den Gang benægtet fra enkelte Sider her i Tinget; men efter den Forhandling, der har fundet Sted i Lands-tinget, tør man vel gaa ud fra, at der hersker almindelig Enighed om, at der var Mangler ved den foreliggende Lovgivning. Det er disse Mangler, som tilsigtes afhjulpne ved det foreliggende Forslag, og dette Forslag er vi i mit Parti enige om at ville tiltræde, saaledes som det foreligger.

Jeg skal endnu gøre en enkelt Bemærkning til den ærede Ordfører for Venstre (Laurs Kvist). Jeg er nemlig ikke helt sikker paa, at Anken mod Københavns Kommunalbestyrelse er helt retfærdig. I en Rapport, jeg har liggende her, og som er affattet af en Mand i Københavns Politi, der særlig har haft med disse Sager at gøre, siges der, at alle de Beværtningslokaler i Nyhavn, der er Tale om, er ældre end Politivedtægtens Lokalebestemmelser, og det er altsaa kun ved Brugerskifte, der har foreligget Spørgsmaal om Godkendelse af Lokalerne. Men ved saadant Brugerskifte giver Politivedtægtens Bestemmelser udtrykkelig Anvisning paa at lempe Fordringerne og forbyder rent ud at stille Fordring om Forandringer ved Loftshøjden eller i Henseende til Gulvets Beliggenhed under Gadens Niveau. Og saa fortsættes der: Nægtelse af Beværtningslokalerne til forsat Drift af Beværtningen kan altsaa ikke begrundes paa den Maade. Nu har disse Beværtningslokaler i Henseende til Adgang for Sol og Luft ganske naturligt bedre Betingelser end mange andre Kælderbeværtninger her i Byen; og da det altid er de tilsvarende Forhold i de forskellige Bydele, der sammenlignes, kommer Kredslægen altsaa til det Resultat, at han siger — som det citeres her, at det er sket i flere Sundhedskommissionssager —, at Lokalerne er ret lyse og hyggelige. Det er altsaa Kredslægens Udtalelse om disse Lokaler! Nu er det sandsynligt, at Kredslægens Inspektion foregaar om Formiddagen, og at disse Lokaler, naar de er rengjorte og sandstrøede, og Solen skinner ind ad Vinduerne, ser ganske anderledes ud end ud paa Natten, naar der sidder en Masse svirende, tobaksrygende, spyttende Mandfolk og Kvindfolk dernede, og Lokalerne er omtrent uoverskuelige alene paa Grund af Tobaksrøgen. Men jeg gaar ud fra, at disse Bemærkninger her er rigtige, og at der derfor ogsaa for Kommunalbestyrelsen, selv om den maatte have ønsket — hvad jeg gaar ud fra, at den har — at medvirke til at komme dette Uvæsen til Livs, har foreligget Vanskeligheder,

som man ikke bør overse, naar man vil dømme retfærdigt om disse Forhold.

Med disse Ord tillader jeg mig at anbefale Forslaget til uforandret Vedtagelse.

Heilesen: I Bemærkningerne hedder det bl. a., at Erfaringerne siden Beværterlovens Ikrafttræden — der fandt Sted den 1. Januar 1913 — navnlig i de sidste Aar og særlig for de større Byers Vedkommende har vist, at der ikke i den gældende Lovgivning fandtes tilstrækkelig Hjemmel til at bringe ordnede Forhold til Stede i de uheldige Gæstgiverier og Beværtninger. Den, der læser disse Bemærkninger til Lovforslaget, vil faa det Indtryk, at Myndighederne, saa længe disse Lovbestemmelser i det hele taget har været gældende, til det yderste har søgt at udnytte dem og nu efter at have forsøgt at udnytte dem til det yderste kommer til Lovgivningsmagten og anmoder om nye Lovbestemmelser for at kunne gaa mere effektivt frem. Den, der har fulgt disse Forholds Udvikling, vil maaske have faaet et noget andet Indtryk. Adskillige vil utvivlsomt blive ret overraskede ved at høre, at mange Aars Erfaringer skulde have vist, at de paa dette Omraade gældende Lovbestemmelser var utilstrækkelige.

Ved Finanslovens første Behandling henviste jeg til, at der allerede i Beværterlovens § 36 og i den i øvrigt gældende Lovgivning maa siges at være Hjemmel for virksom Indskriden fra Myndighedernes Side overfor de paagældende Beværtninger. Det ærede Medlem Hr. Pürschel var den Gang af den Opfattelse — det ærede Medlem optræder altid her som særlig sagkyndig —, at Domstolene sikkert ikke vilde frakende de paagældende Adkomstindehavere deres Beværtninger og i det hele taget ikke vilde anvende Beværterlovens § 36, fordi det skulde være vanskeligt at føre det fornødne Bevis, og fordi det skulde være vanskeligt at godtgøre, at de paagældende Adkomstindehavere var ansvarlige for, hvad der foregik i Beværtningerne.

Siden Finanslovens første Behandling er der faldet Dom i to saadanne Sager, vistnok de to eneste Sager, der hidtil har været paadømt i København, en Dom af 25. November i Fjor og en Dom af 20. Januar i Aar. Begge disse Dømme har statueret, at de tiltalte Beværtere i Henhold til Beværterlovens § 36 vilde være at dømme til at have deres Adkomst undergivet Politiets Bestemmelse, og herefter har Politiet i Henhold til Beværterlovens § 35 foreskrevet, at de paagældende Beværtninger vil være at lukke Fre-